

בית המשפט המחוזי בנצרת**ת"א 36044-10-19 לילך ואח' נ' אפיקים**

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת עינב גולומב**המבקש: קיבוץ אפיקים, אגש"ח בע"מ**

נגד

**המשיבים: 1. אוליאל לילך
2. תומר נבות**

חקיקה שאוזכרה:

[חוק הבוררות, תשכ"ח-1968: סע' 3, 5, 5\(ג\)](#)[פקודת האגודות השיתופיות: סע' 52, 52\(1\), 52\(2\)](#)

מיני-רציו:

* בית המשפט קיבל את עמדת הקיבוץ והורה על עיכוב ההליכים בתיק לצורך העברת הסכסוך לבוררות. טענת המשיבים לפיה, עניינה של התביעה מחלוקת שאיננה ניתנת/מתאימה להתברר בבוררות – נדחתה.

* בוררות – נושא לבוררות – נושא חוקתי

* אגודות שיתופיות – בוררות – נושא לבוררות

המשיבים הגישו תביעה במסגרתה מבוקש סעד הצהרתי בדבר זכאותה של המשיבה לשיוך דירה, בנפרד מזכאותו של המשיב לשיוך כאמור. המבקש – הקיבוץ, הגיש בקשה לעיכוב הליכים לפי סעיף 5 לחוק הבוררות. הקיבוץ מפנה בבקשתו לשתי הוראות המעגנות את תניית הבוררות בענייננו – הוראת התקנון והחלטת אסיפת הקיבוץ.

בית המשפט קיבל את הבקשה וקבע כלהלן:

סעיף 52(1) לפקודה מגביל את האפשרות לקביעת מנגנון ליישוב סכסוכים במסגרת תקנון אגודה שיתופית ל – "סכסוכים הנוגעים לעסקי האגודה" בלבד. ההלכה הפסוקה קובעת בהקשר זה, כי סכסוכים בעלי אופי "חוקתי" אינם באים בגדר זאת, ולא ניתן לקבוע לגביהם תניית בוררות בתקנון האגודה. המגמה הפרשנית ביחס למונח "חוקתי" בהקשר בו עסקינן, נקטה ככלל בדרך מצמצמת.

בהתאם להלכה הפסוקה, עניינים "חוקתיים" כאמור הם משני סוגים: האחד – עניינים בעלי אופי חוקתי מובהק, מסוג אלה שעליהם אין הצדדים כלל יכולים להסכים להתדיין בבוררות בהתאם להוראת סעיף 3 לחוק הבוררות. השני – עניינים אחרים שבשל מאפייניהם וטיבם יש אף אותם בהקשר הנידון כעניינים חוקתיים שאינם מתאימים לדון בבוררות, וזאת בהלימה לסמכותו של בית המשפט מכוח סעיף 5(ג) לחוק הבוררות שלא לעכב הליכים בתביעה שבפניו על-אף קיומה של תניית בוררות, וזאת בהתקיים "טעם מיוחד" המצדיק זאת.

הבחינה מתלכדת לשאלת קיומו של "עניין חוקתי", המוצא עפ"י הדין מגדרי תחולת ההסכמה לבוררות. מדובר בבחינה כפולה; הן במובן הרחב של המושג, ובהלימה להוראת סעיף 3 לחוק הבוררות, והן במובנו הצר, ובהתאמה לשיקולים הנשקלים בהקשר של סעיף 5(ג) לחוק הבוררות.

במקרה דנן אין מדובר "בעניין חוקתי", לא במובן הרחב ולא במובן הצר.

החלטה

לפני בקשת המבקש לעיכוב הליכים לפי [סעיף 5 לחוק הבוררות](#), התשכ"ח – 1968 (להלן – **חוק הבוררות**).

רקע ותמצית טענות הצדדים:

1. המשיבים הם בני זוג לשעבר, חברי קיבוץ אפיקים (להלן – **הקיבוץ**).
2. במסגרת התובענה דנן שהגישו לבית המשפט, מבוקש סעד הצהרתי בדבר זכאותה של המשיבה לשיוך דירה, בנפרד מזכאותו של המשיב לשיוך כאמור. לחילופין, התבקש סעד של הצהרה בדבר זכאות המשיבה לדיוור הולם עד סוף ימיה ללא תשלום.
3. העובדות הן בתמצית כמתואר להלן. המשיב הוא חבר קיבוץ מאז שנת 1986. המשיבה היא חברת קיבוץ משנת 2010. עוד קודם לקבלתה כחברת קיבוץ, התגוררה המשיבה בקיבוץ. בהמשך נוצרו יחסי זוגיות בין המשיבים, בשנת 2010 עברו להתגורר יחדיו ונולדו להם שני ילדים. בשלהי שנת 2018 נפרדו.
4. בקיבוץ מתקיים הליך של שיוך דירות לחברים. לטענת המשיבים בתביעתם, כל אחד מהם זכאי לשיוך דירה נפרדת עבורו. הקיבוץ, מאידך, סבור כי זכאות השיוך היא לשני המשיבים כאחד, קרי – שיוך של דירה אחת, וכי חל בעניינם הסדר ספציפי שקבע הקיבוץ עבור זוגות שנפרדו לאחר שנת 2010 ועד למועד יישום השיוך בפועל. זוהי תמצית המחלוקת מושא התביעה.
5. הקיבוץ הגיש בקשה לעיכוב ההליכים לפי [סעיף 5 לחוק הבוררות](#), בטענה שעל הסכסוך בין הצדדים חלה תניית בוררות מוסכמת, היא הבקשה שלפני.
6. הקיבוץ מתבסס על סעיף 1(א) לפרק ו' לתקנון הקיבוץ, הקובע כי: "**סכסוך בין חבר לבין הקיבוץ או לבין חבר אחר, הקשור לשיוך הדירות לחברים ו/או הנובע ממנו, יתברר בבוררות בהתאם למנגנון שיקבע בהחלטת האסיפה לעניין זה**". עוד מפנה הקיבוץ

להחלטת האסיפה הכללית של הקיבוץ מיום 1.3.2007 בדבר מנגנון ליישוב סכסוכים בהליכי השיוך בין חברי הקיבוץ לקיבוץ, הקובעת כי סוגיות שלא יפתרו באמצעות הליכי בירור פנימיים יועברו לוועדת בוררות.

7. לטענת הקיבוץ, מדובר במסמכים חד-משמעיים המכפיפים את המחלוקת בין הצדדים לבוררות. הסכסוך בענייננו מתאים להתברר בבוררות, הן בהתאם לכללים שנקבעו בפסיקה באשר לסוג העניינים שניתן למוסרם לבוררות לפי [סעיף 152\(1\) לפקודת האגודות השיתופיות](#) (להלן – [הפקודה](#)), והן לנוכח הסכמה קונקרטית לבוררות בהתאם להחלטת האסיפה הכללית של הקיבוץ שהמשיבים כפופים לה. בהקשר זה מציין הקיבוץ כי המחלוקת איננה על עצם הזכאות לשיוך, סוגיה שכלל איננה במחלוקת, אלא על אופן יישום החלטות הקיבוץ הרלוונטיות בסיטואציה הספציפית של המשיבים, ובאופן קונקרטי – האם הזכאות לשיוך היא לדירה אחת לשניהם, כטענת הקיבוץ, או לשתי דירות נפרדות, כטענת המבקשים. מחלוקת זו היא פרטנית-יישומית במהותה ואיננה מעלה כל שאלה חוקתית שאינה מתאימה להכרעה בבוררות, וזאת בהתאם לפרמטרים שנקבעו בפסיקה בהקשר זה.

8. המשיבים טוענים כי דין הבקשה להידחות, שכן עניינה של התביעה מחלוקת שאיננה ניתנת/מתאימה להתברר בבוררות. האפשרות לחייב חבר אגודה שיתופית להתדיין בבוררות בגדר חובה סטוטורית מכוח תקנות האגודה והחלטותיה, יוחדה רק לנושאים הנוגעים ל"עסקי האגודה", כקבוע [בסעיפים 152\(1\) לפקודה](#). לטענתם, במקרה דנן מדובר במחלוקת בשאלת עצם זכאותה של המשיבה להשתתף בתהליך שיוך הדירות ולחילופין זכאותה לקבל מדור מהקיבוץ עד אריכות ימיה, שאינה מחלוקת שניתן להגדירה כנסבה על "עסקי אגודה". עוד לטענתם, תביעתם מעלה סוגיות חוקתיות או מעין חוקתיות נוכח הטענה להפליה לרעה של המבקשת לעומת אחרים, ונוכח מהותו של השיוך, טענות שאינן מתאימות להידון בבוררות. בנוסף לכך טוענים המשיבים כי הסעד החלופי המבוקש בתביעה (זכות למדור חיים בקיבוץ) מוחרג במפורש מהוראת הבוררות בתקנון הקיבוץ.

9. המשיבים טוענים עוד כי הקיבוץ לא עשה כל הנדרש לקיום הבוררות, וזאת בין היתר משלא הבהיר איזה בוררות יש לקיים, האם זו הקבועה לפי הוראת התקנון או שמא הבוררות המוסדרת בהחלטה האסיפה הכללית, שלטענתם לא חד הן, ומשלא פעל לקדם את הבוררות משך זמן ממושך.

דין והכרעה

10. לאחר עיון ובחינה, מצאתי כי דין הבקשה להתקבל.

11. כאמור לעיל, הקיבוץ מפנה בבקשתו לשתי הוראות המעגנות את תניית הבוררות בענייננו - הוראת התקנון והחלטת אסיפת הקיבוץ. אציין כי שתי ההוראות מתקשרות זו עם זו, שכן הוראת התקנון מפנה למנגנון בוררות שייקבע לפי החלטת האסיפה הכללית.

12. [סעיף 52\(1\)](#) לפקודה מגביל את האפשרות לקביעת מנגנון ליישוב סכסוכים במסגרת תקנון אגודה שיתופית ל – **"סכסוכים הנוגעים לעסקי האגודה"** בלבד. ההלכה הפסוקה קובעת בהקשר זה, כי סכסוכים בעלי אופי "חוקתי" אינם באים בגדר זאת, ולא ניתן לקבוע לגביהם תניית בוררות בתקנון האגודה. המגמה הפרשנית ביחס למונח "חוקתי" בהקשר בו עסקינן, נקטה ככלל בדרך מצמצמת. זאת, על יסוד הרציונל של כיבוד רצונם של הצדדים לקיים מנגנון מהיר ויעיל של בירור סכסוכים במסגרת של בוררות, כמו-גם המאפיין המיוחד של אגודות שיתופיות על מנגנוני הבירור הפנימיים הייחודיים להן ולגורמים אחרים בעלי זיקה לרעיון השיתופיות ([רע"א 959/20 נהריה, כפר שיתופי להתיישבות חקלאית נ' דפנה פרידמן](#) (פורסם במאגרים) [פורסם בנבו] (2020), פסקה 8) (להלן – **עניין נהריה**). בהתאם להלכה הפסוקה, עניינים "חוקתיים" כאמור הם משני סוגים: האחד – עניינים בעלי אופי חוקתי מובהק, מסוג אלה שעליהם אין הצדדים כלל יכולים להסכים להתדיין בבוררות בהתאם להוראת [סעיף 3 לחוק הבוררות](#). השני – עניינים אחרים שבשל מאפייניהם וטיבם יש אף אותם בהקשר הנידון כעניינים חוקתיים שאינם מתאימים לדון בבוררות, וזאת בהלימה לסמכותו של בית המשפט מכוח [סעיף 5\(ג\) לחוק הבוררות](#) שלא לעכב הליכים בתביעה שבפניו על-אף קיומה של תניית בוררות, וזאת בהתקיים "טעם מיוחד" המצדיק זאת.

13. הינה-כי-כן, קיימת השקה בין בחינת תוקפה ותחולתה של הוראת בוררות שהותקנה בתקנון האגודה וכפופה להוראת [סעיף 52\(1\)](#) לפקודה, לבין העקרונות המוחלים על תניית בוררות לפי המסלול הרגיל של [חוק הבוררות](#). ראו לעניין זה פסה"ד ברע"א [4907/08 איגוד ערים לענייני ביוב \(אזור כרמיאל\) נ' מועצה מקומית אל שאג'ור](#) (פורסם במאגרים) [פורסם בנבו] (2010) (להלן – **עניין איגוד ערים**), מפי כב' השופט גרוניס, כדלקמן:

"בפסיקה של השנים האחרונות מסתמנת מגמה להרחיב את תחום פרישתו של סעיף בוררות הנקבע בתקנון של אגודה שיתופית. נפסק, כי יש להבחין בהקשר זה בין שני עניינים "חוקתיים": האחד, עניינים שאינם יכולים להיות נושא להסכם בין הצדדים ועל כן לפי סעיף 3 [לחוק הבוררות](#) אין לגביהם תוקף להסכם בוררות... נקבע, כי רק סוגיות בעלות אופי חוקתי מובהק ומרכזי נכנסות לתחום זה. השני, עניינים אשר הסכם הבוררות תקף לגביהם, אך בשל אופיים מתקיים "טעם מיוחד" המצדיק שלא לעכב את ההליכים המשפטיים בעניינים, וזאת בגדר שיקול הדעת המוקנה לבית המשפט לפי סעיף 5(ג) [לחוק הבוררות](#)....

המשמעות של מהלך פסיקתי זה היא שלמעשה התייתרה במידה רבה ההוראה המופיעה בסעיף 52(1) [לפקודת האגודות השיתופיות](#), המגבילה את סמכותה של האגודה השיתופית לקבוע בתקנונה סעיף בוררות ל"עסקי האגודה" בלבד. זאת, שכן נוצרה חפיפה בין המונח "עסקי האגודה" לבין מתחם הבוררות הנוצר על ידי סעיפים 3 ו-5(ג) [לחוק הבוררות](#)."

14. בענייננו, הבקשה מתבססת כאמור על הוראת סעיף 1(א) (פרק ו') לתקנון הקיבוץ הקובע כי: "סכסוך בין חבר לבין הקיבוץ או לבין חבר אחר, הקשור לשיוך הדירות לחברים ו/או הנובע ממנו, יתברר בבוררות בהתאם למנגנון שיקבע בהחלטת האסיפה לעניין זה." כאמור, קיימת אף החלטה של האסיפה הכללית בדבר מנגנון הבוררות בהקשר זה. התקנון מפנה אפוא להחלטה של האסיפה הכללית, ומבחינה זו אין לקבל את טענת המשיבים בדבר סתירה בין שני המקורות האמורים. טענת המשיבים בדבר הפנית התקנון [לסעיף 2\)52](#) (פקודה (בוררות סטטוטורית), בניגוד למנגנון הקבוע בהחלטת האסיפה, איננה במקומה, שכן ההפנייה האמורה מעוגנת בסעיף אחר בתקנון, סעיף 1(ב), שעניינו שונה מהנדון כאן ושלא עליו מתבססת בקשת הקיבוץ.

15. כפי שפורט לעיל, הבחינה מתלכדת לשאלת קיומו של "עניין חוקתי", המוצא עפ"י הדין מגדרי תחולת ההסכמה לבוררות. מדובר בבחינה כפולה; הן במובן הרחב של המושג, ובהלימה להוראת [סעיף 3 לחוק הבוררות](#), והן במובנו הצר, ובהתאמה לשיקולים הנשקלים בהקשר של [סעיף 5\(ג\) לחוק הבוררות](#). לעניין זה ראו ההלכה בעניין נהריה לעיל, כדלקמן:

"על כן, שעה שמדובר בסכסוך באגודה שיתופית, יש לבצע בדיקה כפולה. לבחון האם מדובר בסכסוך ב"עניין חוקתי" הן ב"מובן הרחב" לפי סעיף 3 [לחוק הבוררות](#) והן ב"מובן הצר" לפי סעיף 52 לפקודה. כך, ייתכנו סכסוכים במסגרת אגודה שיתופית שנוגעים ל"עניין חוקתי" במובנו הרחב (ראו לדוגמה: [ע"א 89/85 בית חרות – מושב עובדים להתיישבות חקלאית שיתופית בע"מ נ' גלזמן, פ"ד מא \(3\) 526 \(1987\)](#), שם קבע תקנונה של אגודה כי זכויות העבודה יכולות להימסר לנשים בלבד). וכך ייתכנו סכסוכים במסגרת אגודה שיתופית הנוגעים לעניין חוקתי במובנו הצר (ראו: [המ' 554/64 הלואה וחסכון חיפה בע"מ נ' גלר, פ"ד יט \(1\) 319 \(1965\)](#), שם הוגשה תביעה לבית המשפט בדבר חוקיות הבחירות לוועד האגודה, והאגודה ביקשה להעביר את הסכסוך לבוררות). כאמור, אין חפיפה בין שתי ההגדרות. לעתים הסכסוך ייכנס לתוך תחומה של הגדרה אחת. לעתים הוא ייכנס לתוך תחומן של שתי ההגדרות יחדיו. אך גם כאשר הסכסוך נכנס לגדרו של "עניין חוקתי" רק לפי אחד מהסעיפים, בית המשפט יכול או חייב, לפי העניין, להימנע מלהעביר את הסכסוך ליישוב סכסוך מחוץ לבית המשפט."

16. בחינה כאמור בענייננו מביאה למסקנה כי במקרה דנן אין מדובר ב"עניין חוקתי", לא במובן הרחב ולא במובן הצר.

17. אשר להוראת [סעיף 3 לחוק הבוררות](#), קרי – שאלת החוקיות במובנה "הרחב"; בהתאם לפסיקה, מדובר ככלל בעניינים בעלי חשיבות עקרונית-כללית, עניינים הנוגעים

לליבת עקרונות המשטר והמשפט או הנוגעים ישירות לפגיעה בזכויות יסוד חוקתיות. ביחס לעניינים מסוג אלה, נפסק, יש חשיבות לכך שההכרעה לא תינתן בבוררות - מסגרת "פרטית" אשר פעמים רבות איננה מחויבת לכללי המשפט המהותי והדיוני והנעדרת שקיפות ומערכת בקרה המאפיינת את ערכאות השיפוט הרגילות. מכאן החרגתם, בגדר [סעיף 3 לחוק הבוררות](#), מעניינים שניתן להתדיין עליהם בבוררות (ראו: [עניין נהריה לעיל](#), פסקה 18-20; [רע"א 9048/05 הסתדרות המהנדסים, האדריכלים והאקדמאים במקצועות הטכנולוגיים נ' הסתדרות העובדים החדשה](#) (פורסם במאגרים) [פורסם בנבו] (2009) (להלן – [עניין הסתדרות המהנדסים](#))). בענייננו, אין מדובר בעניין בעל "אופי חוקתי" מעין זה. הסכסוך בין הצדדים משקף מחלוקת פרטנית לגבי אופן היישום של החלטות בעניין שיוך דירות בקיבוץ. אין הוא מעורר שאלות בעלות אופי חוקתי כללי, שאלות היורדות לשורש חוקיות ההסדרים בהם מדובר או של פגיעה בזכויות יסוד. העובדה כי המשיבים מעלים טענה לאפליה לעומת אחרים, במסגרת יישום הסדרי השיוך בקיבוץ, איננה הופכת את המחלוקת לעניין חוקתי שאיננו ניתן לבוררות, אלא מדובר בטענה התחומה לנסיבות ספציפיות ושבחינתה נדרשת לכל היותר אגבית לצורך הגעה להכרעה (להבחנה בהקשר זה בין טענה אגבית לעניין עקרי, ראו: [עניין איגוד ערים לעיל](#), שם בפסקה 40).

18. אף אין מדובר בסכסוך בעניין חוקתי במובנו "הצר", כפי שפורש ויושם בפסיקה. על-פי הפסיקה, בגדר זה נמנים, למשל, סכסוכים ביחס לעצם חוקיותם של גופים/אורגנים רלוונטיים למחלוקת, ביחס לליבת החוקיות של פעולתם והחלטותיהם או עניינים אחרים בעלי השלכה רוחבית והשפעה רחבה ([עניין נהריה](#), שם בפסקה 16). ענייננו שלנו אינו בא בגדר אלה. התביעה איננה תוקפת את עצם ההחלטה לשייך דירות לחברי הקיבוץ, את עקרונות השיוך או כל מישור אחר שניתן לסווגו כעקרוני. אף אין מדובר במחלוקת על עצם זכאות המשיבים לשיוך, אלא על אופן יישום הזכאות. לא ניתן לומר כי המחלוקת כרוכה בשאלות כלליות ורוחביות, אלא כאמור הסכסוך הוא בעל אופי יישומי-פרטני ומוגבל לסכסוך הפנימי בין הצדדים. סכסוך שאלה מאפייניו אין מניעה לברר בבוררות.

19. הפניית המשיבים לפסק הדין בעניין [ת.א \(מחוזי ירושלים\) 9006/07 מתתיהו מושב שיתופי להתיישבות חקלאית של פועלי אגודת ישראל בע"מ נ' נעמה ג'ייקובס](#) (פורסם במאגרים) [פורסם בנבו] (2007) אין בה כדי לשנות את המסקנה שלעיל. באותו מקרה התעוררה מחלוקת עקרונית אשר נגעה לעצם הזכאות לשיוך ונוכח תנאי שקבעה האגודה שם התנה את הכניסה לתהליך השיוך באי-ניהול הליך משפטי נגד האגודה, סוגייה בעלת היבט עקרוני חוקתי של פגיעה בזכות הגישה לערכאות. כעולה מהמקובץ, ענייננו שלנו שונה הוא ואיננו מעורר שאלה בעלת נופך עקרוני מסוג דומה. עוד יש להוסיף, כי מאז ניתן פסה"ד האמור, בשנת 2007, ניתנו מספר פס"ד של בית המשפט העליון אשר חידדו את הפרשנות המצמצמת של המושג "עניין חוקתי" בהקשר של [סעיף 52](#) לפקודה, בגדר חריג לעניינים שניתן למסור לבוררות, ואת המגמה הכללית ליתן תוקף להסכם בוררות ולאפשר לדון בסכסוכים המתקיימים בתוככי האגודה השיתופית במסגרת של בוררות (ראו בין היתר: [עניין הסתדרות המהנדסים לעיל](#) (2009); [רע"א 5771/07 יורם קדמן ואח' י' ישע, אגודת עובדים להתיישבות חקלאית שיתופית בע"מ ואח'](#) (פורסם במאגרים)

[פורסם בנבו] (2009); **עניין איגוד ערים** לעיל (2010); **עניין נהריה** לעיל (2020)). עוד יש לציין, כי במקרים פרטניים דומים לענייננו, בהם התעוררו שאלות הנוגעות ליישום הליך השיוך ביחס למי שהיו בני-זוג ואשר נפרדו במהלך התקופה שקדמה להשלמת השיוך, נפסק בעבר כי מדובר בשאלה פרטנית – יישומית של החלטות השיוך ולא בשאלה "חוקתית", ומכאן שאין מניעה לבררה בבוררות (ראו: **ת"א (מחוזי באר שבע) 31117-05-11 טלי בן ענת נ' קיבוץ בית גוברין** (פורסם במאגרים) [פורסם בנבו] (2011), בקשת רשות ערעור נדחתה ברע"א 2047/12 **טלי בן ענת נ' קיבוץ בית גוברין** (פורסם במאגרים) [פורסם בנבו] (2012); **ה"פ (מחוזי מרכז-לוד) 12840-03-18 קיבוץ פלמחים נ' רחמים סמוחה ואח'** (פורסם במאגרים) [פורסם בנבו] (2018)).

20. אשר לטענת המשיבים כי הסעד החלופי בתביעה, להעמדת מדור הולם למשיבה ללא תשלום, איננו נכלל בתניית הבוררות, אף אותה אין בידי לקבל. הסיפא של סעיף 1א) לתקנון קובעת כי חובת הבוררות לא תחול על לגבי סכסוך בין הקיבוץ לחבר "הנוגעים לזכויות חזקה ו/א שימוש במקרקעי הקיבוץ, לרבות בדירת המגורים, עד למועד רישום דירת המגורים על שם החבר". מדובר לפיכך על מחלוקת ביחס לחזקה/שימוש לתקופת ביניים, עד לרישום דירת המגורים על שם החבר בשיוך, וכחלק מהמהלך הרחב של שיוך. בענייננו לא בכך המחלוקת, אלא בדבר אופן השיוך עצמו, כשלחלופין מועלית טענה עצמאית לקבלת חזקה חנים בדירה. מכל מקום, מדובר בסעד חלופי בלבד, בעל ביטוי מצומצם עד מאוד בפירוט עילות התביעה, ואין בו להוציא את העניין שהוא במובהק סלע המחלוקת בין הצדדים, מגדר הבוררות.

21. גם את הטענה כי הקיבוץ לא עשה את כל הדרוש לקיום הבוררות והתנהלותו אינה מלמדת על נכונות לקיים בורות, אין בידי לקבל. לפי העולה מהמסמכים שצורפו, הצדדים קיימו פגישות בניסיון לייתר את המחלוקת, דבר רצוי כשלעצמו ואף נדרש לפי החלטת האסיפה הכללית, ומשהדברים לא עלו יפה עמד הקיבוץ "בזמן אמת" על טענתו ודרישתו כי הסכסוך יופנה לבוררות (נספח 2 לבקשה).

22. סיכומם של דברים; הבקשה מתקבלת. אני מורה על עיכוב ההליכים בתיק לצורך העברת הסכסוך לבוררות.

22. המשיבים יישאו בהוצאות המבקשת בסך 4,000 ₪.

ניתנה היום, י"ג אב תש"פ, 03 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.

בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן

עינב גולומב 54678313-/
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה